

शीघ्रता *f.*, °त्व *n.* Raschheit, Schnelligkeit.
 शीघ्रपातिन् schnell fliegend.
 शीघ्रपायिन् schnell trinkend o. saugend.
 शीघ्रयान *n.* rascher Gang; *Adj.* (*auch* °यायिन्) rasch gehend, eilig.
 शीघ्रवाहिन् schnell fahrend.
 शीघ्र्य hastig.
 शीङ् = २. शी (*g.*).
 शीतं kalt, kühl; *n.* Kälte, Frost.
 शीतक, *f.* शीतिका = *vor.* *Adj.*
 शीतकर kühlend; *m.* = *folg.*
 शीतकिरण *m.* der Mond (d. Kaltstrahlige).
 शीतक्रिया *f.* Abkühlung.
 शीतता *f.*, °त्व *n.* Kälte.
 शीतदीधिति *u.* °द्युति *m.* = शीतकिरण.
 शीतपाणि *u.* °भानु *m.* *dass.*
 शीतमय kalt, kühl.
 शीतमयूख *u.* °मरोचि *m.* = शीतकिरण.
 शीतय्, °यति abkühlen.
 शीतरश्मि kaltstrahlig (*Abstr.* °त्व *n.*); *m.* der Mond.
 शीतरश्च, °रश्चि *u.* °रोचिस् *m.* = *vor.* *m.*
 शीतल kühl, kalt (*auch übertr.*); *n.* Kälte.
 शीतलता *f.*, °त्व *n.* = *vor.* *n.*
 शीतलय्, °यति abkühlen.
 शीतलस्पर्श kalt anzufühlen.
 शीतली कर् abkühlen; °भू kalt werden (*auch übertr.*).
 शीतसंस्पर्श = शीतलस्पर्श.
 शीतस्पर्श *m.* das Gefühl der Kälte.
 शीतांशु kaltstrahlig; *m.* Mond (*auch* °मन्त् *m.*).
 शीतार्त von Kälte gequält.
 शीतालु frostig, frierend.
 शीतेषु *m.* der kalte Pfeil (*myth.*).
 शीतोष्ण kalt und warm. °किरण *m.* *Du.* der Kalt- u. der Warmstrahlige (Sonne und Mond).
 शीत्कर् çit machen (*s. folg.*).
 शीत्कार *m.* der Laut çit, *auch* = *folg.*
 शीत्कृत *n.*, °ति *f.* das Ausstossen des Lautes çit (*vor Wollust*).
 शीनं *s.* श्ना.
 शीपाल *N.* einer Pflanze.
 शीभम् *Adv.* schnell.
 शीभ्य schnell fahrend.

शीरं scharf, spitz; *m.* Boa.
 शीरि *o.* शीरो *f.* Ader.
 शीर्णं *s.* शर्; शीर्णत्व *n.* Morschheit.
 शीर्ति *f.* das Brechen.
 शीर्य zerbrechlich.
 शीर्षं *n.* (*adj.* —° *f.* आ *u.* ई) Kopf.
 शीर्षणी *f.* Kopfende eines Lagers.
 शीर्षण्यु am Kopf o. an der Spitze befindlich; *n.* = *vor.*
 शीर्षण्वन्त् ein Haupt habend.
 शीर्षतस् *Adv.* vom Kopf an, auf dem K., vorn.
 शीर्षन् *n.* Kopf.
 शीर्षवेदना *f.* Kopfweh.*
 शीर्षशोकं *u.* शीर्षामयं *m.* *dass.*
 शीर्षहार्यु auf dem Kopfe tragbar.
 शील *n.* Charakter (*bes. im guten Sinne*), Gewohnheit, Wesen, Natur, guter Wandel, Ehrenhaftigkeit; *adj.* —° *ge-* geneigt, gewohnt o. fähig zu. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
 शीलतस् *Adv.* dem Charakter nach, von Natur.
 शीलन *n.* das Üben, Pflegen.
 शीलय्, °यति üben, pflegen, besorgen; *p.p.* शीलित.
 शीलवन्त् charaktervoll, ehrenhaft.
 शीलादित्य *m.* *N.* versch. Fürsten.
 शीलिन = शीलवन्त्, *auch* = शील (—°).
 शीवन् liegend, ruhend (—°).
 शुक *m.* Papagei, *Mannsn.* *f.* शुकी Papageienweibchen, die Urmutter der Papageien.
 शुकता *f.*, °त्व *n.* *Abstr.* zu शुक Papagei.
 शुकसंप्रति *f.* *T.* eines Werkes.
 शुकं versauert; barsch, roh.
 शुक्ति *f.* Muschel, *bes.* Perlmuschel.
 शुक्तिज *n.* Perle (die Muschelgeborne).
 शुकं klar, hell, rein. *m.* Feuer o. der Gott des Feuers, ein best. Sommermonat, der Planet Venus, *Mannsn.*; *n.* Helle, Licht, Wasser, Saft, der männliche Same.
 शुकवन्त् klaren Saft enthaltend.
 शुकवर्णं hellfarbig, licht.
 शुकवासस hell gekleidet.